Dosarul nr. 1-14/2025
1-24077029-12-1-03012025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

03 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,
Instanța compusă din*:*
Președintele ședinței, judecător Natalia Patrașcu
Grefier Vasilina Bejenari
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procuror Iulia Ghimp
Părții vătămate Vladimir Gheorghiță
Inculpatului Sultanu Victor *****
Apărătorului inculpatului, avocatul din oficiu Asandei Dorin

examinând în sediul instanței, în şedinţă publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Sultanu Victor ***** *născut la 14 iunie 1992, IDNP*****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, în relație de concubinaj, nu află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat:*

*Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22.11.2010 Sultanu Victor ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute la* ***art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal,*** *la pedeapsa de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;*

Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 28.09.2011, în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, la 1 an închisoare, pedeapsa suspendată condiționat pe perioada de probațiune de 3 ani;

Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 25.03.2013, în baza ***art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal****, la 2 (doi) ani închisoare. În baza art.85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28.09.2011, stabilindu-i*

pedeapsa definitivă 2 ani 3 luni închisoare. La 24.06.2025-eliberat după ispășirea pedepsei;

*Prin Sentința nr. 22-1-837-03022017 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, din 4 mai 2017, Sultanu Victor ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de **art.186 al.(2) lit.b), c),d) Cod Penal** şi în conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare, în penitenciar de tip închis. Procesul penal intentat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, în privința lui Sultanu Victor ***** s-a încetat în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele contravenției prevăzută la art. 105 din Codul contravențional, pentru care i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime 70 u.c. ce constituie 1400 lei (f.d. 68-72, 75-77);*

Prin Decizia nr. 02-1a-13725-15062017 (1a-895/17) a Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, s-a respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 4 mai 2017 (f.d.73-74);

Prin Decizia nr. 1ra-257/18 a Curţii Supreme de Justiţie din 13 februarie 2018, s-a admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Sultanu Victor, s-a casat parţial decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 10 octombrie 2017 şi sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 04 mai 2017, în partea condamnării lui Sultanu Victor în baza art.105 Cod contravenţional şi a tipului penitenciarului, şi în această parte s-a pronunţat o nouă hotărâre, prin care procesul contravenţional în privința lui Sultanu Victor în baza art.105 Cod contravenţional s-a încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripţie prevăzut la art.30 Cod contravenţional (f.d. 78);

Prin sentința Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 25.11.2022, art. 287 alin.(1), 287 alin.(2) lit.b) şi 152 alin. (1) Cod penal fiind liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea actului de amnistie, în temeiul Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

Prin ordonanța din 26 decembrie 2024, învinuitului Sultan Victor ***** i s-a aplicat măsura preventivă- obligarea de nepărăsire a localității pe un termen de 60 de zile, fiindu-i adusă la cunoștință în aceeași zi (f.d. 89-90);

Copia rechizitoriului şi de pe informația cu privire la cauza penală, în condițiile art.296 alin.(5) Cod de procedură penală, au fost înmânate sub recipisă învinuitului Sultanu Victor ***** și apărătorului acestuia, avocatul Asandei Dorin la 26.12.2024 (f.d. 98).

în comiterea infracțiunii prevăzute de ***art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal al RM***

Termenul de examinare a cauzei penale: 03 ianuarie 2025- 03 noiembrie 2025

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

Fapta penală constatată:

1. ***Sultanu Victor*** ***** dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, la 09 decembrie 2024, în intervalul de timp 06:00-12:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, prin deteriorarea lacătului uşii de la intrare cu o rangă metalică, a pătruns, în debaraua situată la etajul 3 al imobilului de pe str.*****, de unde a sustras produse alimentare după cum urmează:20 kg zahăr – la preț de 500 lei; ulei de floarea soarelui- 20 litri- la preț de 600 lei; un borcan de 3 kg de miere de albine în valoare de 600 lei; 3 sticle de rachiu de 0,5 litri și una de 0,7 litri,- *3.2.l*- la preț de *480 lei;* 1 kg de fasole și 1 kg de năut în valoare de - cca 100 lei; 2 pachete de maioneza - 140 de lei; 1kg de orez – la preț de 33 lei; 2 kg de făină de porumb – la preț de 20 lei; 3 kg de hrişcă- la preț de 100 lei – bunuri pe care le-a introdus într-o geantă găsită la fața locului, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Gheorghiță Vadimir, un prejudiciu material în sumă totală de **2573 lei.**

2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Sultanu Victor** ***** a comis infracțiunea de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

I. ASPECTE PROCEDURALE

3. Cauza penală de învinuire a lui ***Sultanu Victor*** ***** a parvenit în instanţa de judecată pe 03 ianuarie 2025, fiind repartizată judecătorului Natalia Patrașcu în aceeași dată (f.d. 109). Sentința integrală pronunțată la 03 noiembrie 2025.

II. ARGUMENTELE PĂRȚILOR ÎN PROCES

I. POZIȚIA PĂRȚII ACUZĂRII
POZIȚIA ACUZATORULUI DE STAT

4. În instanța de judecată, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chişinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia Ghimp a susținut învinuirea, solicitând condamnarea inculpatului Sultanu Victor ***** în baza art. 186 alin. (2) lit. c) din Cod Penal, cu stabilirea unei pedeapse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar corpul delict ranga de metal ridicată de la fața locului la 09.12.2024 de nimicit după intrarea în vigoare a sentinței. A menționat că la aplicarea pedepsei, urmează a se lua în considerare că inculpatul anterior a fost codamnat pentru

infracțiuni similare, nu se reeducă și continuă să comită infracțiuni. A precizat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile părții vătămate, procesul-verbal de cercetare la fața locului; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, proces-verbal de examinare a obiectului, corp delict; declarațiile inculpatului conform cărora a comunicat că a sustras pentru că nu avea ce mânca.

DECLARAȚIILE PĂRȚII VĂTĂMATE

5. Partea vătămată Vladimir Gheorghiță a solicitat ca inculpatul să fie recunoscut vinovat doar pentru faptele pe care acesta le-a menționat, or lipsesc în debaraua sa celelalte bunuri pe care inculpatul nu recunoaște că le-a sustras. A solicitat admiterea acțiunii civile depuse.

POZIȚIA APĂRĂRII

DECLARAȚIILE INCULPATULUI

6. În instanța de judecată inculpatul Victor Sultanu, fiind însoțit de apărătorul său Dorin Asandei, a recunoscut vina parțial, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, a susținut poziția avocatului său și a acceptat să dea declarații.

7. ***Fiind audiat în ședința de judecată din 17 septembrie 2025 inculpatul Sultanu Victor ******** vina a recunoscut-o parțial și a menționat că la 09 decembrie 2024, în jurul orei 17:30, se afla pe strada Igor Vieru 3/1, unde a intrat în scara blocului, imediat după o doamnă care ieșise. Acesta s-a ridicat pe scări la etajul 3, unde a observat o debara încuiată cu un lacăt simplu. Cu ajutorul unui clește, inculpatul a deteriorat lacătul și a pătruns în interior, de unde a luat 12 pachete de zahăr a câte 1 kg fiecare, o bancă de 3 kg de miere de albine, 4 sticle de ulei a câte 1,5 litri, 3 sticle de rachiu de 0,5 litri și una de 0,7 litri, precum și 1 kg de fasole, 1 kg de năut și 2 pachete de maioneză. Inculpatul a mai declarat că a observat o pereche de papuci, dar nu i-a luat, întrucât erau de mărime mare. A pus bunurile sustrase într-o geantă pe care a găsit-o în debara, însă, neîncăpând toate, a mai ținut un pachet de orez în mână. A menționat că în debara mai erau produse de ulei și borcan de miere. Ulterior, a afirmat că rachiul l-a dat unui om bolnav și o sticlă de ulei, deoarece el nu consumă alcool. Iar năutul și o altă sticlă de ulei le-a dat unei persoane invalide. Restul produselor le-a dus acasă. Inculpatul a precizat că scopul pătrunderii în debara a fost acela de a lua mâncare.

La întrebarea avocatului, inculpatul a menționat că nu a luat 2 kg de făină de porumb și că nu a sustras alte bunuri decât cele menționate, exprimându-și regretul pentru faptele comise. A mai declarat că are la întreținere un copil minor.

La întrebarea procurorului, inculpatul a arătat că la etajul 3 exista o singură debara, având mai multe uși – una era înspre direcția aruncării gunoiului și alta care ducea spre balcon. Debaraua unde se aflau bunurile era încuiată cu lacata, iar inculpatul a „stricat” lacătul cu un clește, fără a face zgomot, menționând că singurul zgomot produs a fost atunci când a căzut un pachet de orez.

Referitor la obiectul din fila 13 – proces-verbal de examinare a obiectului,

inculpatul a declarat că obiectul respectiv era la perete, pe care ulterior l-a luat cu el într-o geantă.

Inculpatul a mai declarat că este deținut în penitenciar începând cu 8 martie pe o cauză penală și că niciuna dintre rudele sale nu a discutat cu partea vătămată, neavând nici numărul de telefon al acesteia pentru a o contacta.

Totodată, inculpatul a afirmat că nu a deteriorat bunurile în modul descris de partea vătămată în acțiunea civilă.

În privința prejudiciilor – material (5980 lei), pentru reparații (2000 lei) și moral (5000 lei) – a declarat că poate restitui doar bunurile sustrase, întrucât în penitenciar nu primește un salariu mare și mai are în întreținere un copil minor.

La întrebarea părții vătămate, inculpatul a declarat că a intrat în debara pentru a lua mâncare, confirmând că nu a luat nici o pereche de bocanci, ci doar produsele alimentare, pe care le-a pus într-o geantă. A menționat că locuiește în municipiul Chișinău (f.d. 147).

POZIȚIA APĂRĂTORULUI INCULPATULUI

8. În instanța de judecată, apărătorul inculpatului, avocatul Asandei Dorin a solicitat aplicarea în privința inculpatului Sultanu Victor a unei pedepsei neprivative de libertate, luând în considerare că inculpatul a recunoscut vinovăția parțial, că are un copil minor la întreținere, și că soția acestuia este în stare de invaliditate, precum și că cuantumul bunurilor sustrase de inculpat este cel recunoscut de acesta și nu cel indicat de partea acuzării.

MIJLOACERE PROBATORII CERCETATE

9. Instanța de judecată precizează că în ședință de judecată, cu respectarea principiului publicității, contradictorialității și egalității armelor, au fost cercetate nemijlocit următoarele mijloace probatorii, a căror admisibilitate va fi apreciată de instanță pentru fiecare în parte:

Declarațiile părții vătămate Vladimir Gheorghiță

10. Fiind audiată în ședință de judecată, partea vătămată Vladimir Gheorghiță, domiciliat în mun. Chișinău, str. Igor Vieru 3/1, ap. 120, a declarat că la 09.12.2024, în jurul orei 07:00, se afla acasă când a auzit un zgomot puternic provenind din apropierea locuinței. A presupus inițial că zgomotul provenea de la mașina de evacuare a deșeurilor sau de la locatarii care plecau la serviciu sau de la deridicătore, întrucât la acea oră era obișnuit să se audă gălăgie în scara blocul**ui.** Partea vătămată a precizat că camera sa de dormit se află în apropiere de debara. Debaraua se află la etajul 3, în apropierea balconului și a țevii de gunoi. În jurul orelor 10:00–11:00, acesta a ieșit din locuință, însă nu a mers la debara. Când s-a întors, având câteva cumpărături, a intenționat să le ducă în debara. În momentul în care s-a apropiat, a observat că prima ușă, care de obicei nu se încuie, era deschisă și pe jos era împrăștiat orez. În acel moment, și-a dat seama că s-ar fi putut întâmpla ceva. Tot acolo a observat o rangă metalică. A intrat și a constatat că lacătul de la debara era deschis. I

s-a părut ciudat, realizând că zgomotul de dimineață provenise, de fapt, de la debaraua sa. A văzut că lipseau o mulțime de lucruri și că unele obiecte erau aruncate pe jos. A sunat imediat la 112 și a solicitat intervenția poliției. Ulterior, poliția de sector a sosit la fața locului, a efectuat cercetările necesare și a identificat bunurile care au fost sustrase. De asemenea, Vladimir Gheorghiță a menționat că în jur de 3-4 cutii goale au fost scoase din debaraua acestuia și vreo 1-2 cutii la fel erau goale. Ulterior, s-a constatat că au fost sustrase două borcane de miere, precum și alte produse indicate în rechizitoriu.

La întrebările procurorului, referitor la **evaluarea prejudiciului material**, Vladimir Gheorghiță a declarat că maioneza și fasolea fuseseră cumpărate cu aproximativ o săptămână înainte, întrucât se pregătea pentru post și pentru Crăciun, obișnuind să cumpere produsele din timp. Mierea era de salcâm și de tei**,** păstrată în borcane de 3 litri, fiecare borcan având o valoare de aproximativ 6.000 lei. Maioneza era în pachet de 750 g și fusese cumpărată de la Kaufland, în perioada unei reduceri. În privința rachiului, a estimat valoarea după ce s-a interesat la persoane din mediul rural care îl vindeau.

În ceea ce privește autorul faptei, Vladimir Gheorghiță a afirmat că i s-a spus că este vorba despre o persoană din apropiere, care locuiește într-o casă nefinisată, aflată lângă bloc, și care nu are un loc permanent de trai.

La întrebările avocatului, partea vătămată a declarat că este în drept să solicite audierea soției și a copilului și să meargă la fața locului, unde obișnuia să procure alte produse și să le păstreze. A menționat că nu deține bonuri de plată, însă, dacă ar fi știut că va surveni o astfel de situație, le-ar fi păstrat pe toate. A precizat că uleiul și băuturile le prepara personal, iar mierea a fost cumpărată de la un producător local. Partea vătămată a depistat lipsa unor bunuri în jurul orei 13:00, când s-a întors din oraș. A fost invitat la urmărirea penală la poliție, unde colaboratorii i-au propus să facă o evaluare a sumei prejudiciului pentru a aprecia dacă este sa nu dosar penal. Ulterior, analizând împreună cu soția toate produsele, a constatat că valoarea sustrasă era mai mare decât cea estimată inițial, motiv pentru care, revenind acasă, a verificat din nou și a descoperit că lipsesc mai multe lucruri.

11. **Proces-verbal de cercetare la fața locului din 9 decembrie 2024 (f.d. 11-12) cu planşă fotografică**, potrivit căruia a fost cercetat cu participarea lui Gheorghiță Vladimir debaraua situată la etajul 3 al imobilului de pe str. *****, stabilindu-se că lacătul de model „Extra" de la uşii debaralei este deteriorat cu ajutorul unui obiect metalic de tip rangă, fiind depistată și ridicată ranga de 70-80 cm cu ajutorul căreia Sultanu Victor a deteriorat lacătul și a pătruns în încăpere de unde a sustras produsele alimentare enunțate. Obiecții și explicații din partea participanților nu au fost înregistrate.

12. **Proces-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 26 decembre 2024 (f.d.47-51), acțiune procesuală efectuată cu participarea bănuitului** Sultanu Victor *****, în prezența apărătorului Asandei Dorin, în debaraua situată la etajul 3 al

imobilului de pe str.*****, unde Sultanu Victor ***** a indicat locul unde, în dimineața zilei de 9 decembrie 2024, la ora 06:00, a intrat în scara 4 a blocului, intrând în scară după ce o persoană de sex feminin, după ce a ieșit, a lăsat ușa deschisă. Astfel, după accesul în bloc, acesta a apăsat butonul liftului şi a staționat la etajul doi (f.d.48 declarațiile bănuitului și imagine foto în care bănuitul arată et. 2 al blocului). Mai târziu, a arătat că se afla la etajul trei al imobilului și, la ieşirea din lift, în partea dreaptă, a observat o debara. Din cauza faptului că era flămând și nu avea mijloace financiare, a decis să se apropie de debara (f.d. 49 declarațiile bănuitului și imagine foto în care bănuitul arată et. 3 al blocului). Bănuitul a declarat că, atunci când a ajuns în fața debaralei, a decis să deterioreze lacătul care bloca uşa de la intrarea în debara (imagine foto în care bănuitul arată uşa – f.d. 50). La intrare în debara, a observat produse alimentare și având în vedere că îi era foame, a sustras produse alimentare care se aflau acolo și anume: 1 borcan de 3 litri cu miere de albine, 2 pachete de maioneză, un sac cu 12 pachete de zahăr, 4 sticle de 1,5 litri de ulei de floarea-soarelui, 1 kg de fasole, 1 kg de năut, 1 kg de orez, 2 kg de făină de porumb şi 2 litri de rachiu de casă. După ce a însușit produsele alimentare, la ieşirea din debara, un pachet de orez a căzut jos şi s-a împrăştiat pe jos. Acesta nu a stat să le adune, ci s-a deplasat spre domiciliul său cu produsele alimentare. Tot în acea debara se mai aflau o pereche de bocanci într-o cutie de carton, iar, uzitându-se la ei, vizual i-a considerat mari și i-a lăsat în debara (f.d. 50). Obiecții nu au parvenit. În procesul verificării declarațiilor la locul infracțiunii, a fost utilizate aparatul foto de model „Canon” (f.d. 51) Respectiv, au fost fost efectuate imagini foto cu etajele 2, 3 și în fața ușii debaralei din blocul de pe str/ Igor Vieru, 3/1/, mun. Chișinău.

13. **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 decembrie 2024 (f.d. 13)**, în cadrul căreia au fost examinat obiectul ridicat de la locul comiterii infracțiunii prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2024: ranga de metal cu dimensiunea de 0,70-0,80 cm, de culoare neagră, care este un instrument de formă alungită, confecţionat dintr-un metal dur şi rezistent. Un capăt al răngii prezintă un vârf ascuțit, îndreptat într-o linie dreaptă sau uşor curbată, care permite pătrunderea și tăierea materialelor sau ţesuturilor dure. Celălalt capăt este încovoiat, având o formă uşor arcuită, cu vârf tocit, ideal pentru curăţarea sau îndepărtarea materialelor fragile, fără riscul de a deteriora structura delicată. Designul asigură o utilizare versatilă, combinând eficienţa vârfului ascuţit cu delicateţea celui încovoiat.
14. **Corp delict:** ranga de metal cu dimensiunea de 70-80 cm

- ridicată de la locul comiterii infracțiunii prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2024
- recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 26 decembrie 2024 (f.d. 14);
- transmisă spre păstrare prin orodnanța din 26 decembrie 2024, la Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ciocana (f.d. 15), fapt confirmat prin chitanța nr.4069 din 26 decembrie 2024 (f.d 16).

III. LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

i. Normele legale aplicabile cu privire la calificare

15. **Articolul 186.** Furtul

(1) Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane,
se pedepseşte cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.
(2) Furtul săvîrşit: c) prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă.

16. **Art. 113 Cod penal „**(1) Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către […] judecători.

17. **Art. 51 Cod penal**:

„(1) Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
(2) Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală."

18. **Art. 21 alin. (2) Cod penal** „ Persoanele fizice care au vîrsta între 14 şi 16 ani sînt pasibile de răspundere penală numai pentru săvîrşirea infracţiunilor prevăzute la art. 186-188 ".

19. **Art. 22 Cod penal**„Responsabilitatea este starea psihologică a persoanei care are capacitatea de a înţelege caracterul prejudiciabil al faptei, precum şi capacitatea de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile".

ii. Normele legale aplicabile privind individualizarea pedepsei

20. **Art. 61** Cod penal

„ (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.
(2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

21. **Art. 75 alin. (1) Cod penal**: „Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa

pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.”

22. **Art.16 alin.** (3) Cod penal ,,Infracţiuni mai puţin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv”.

iii. Cu privire la aprecierea probelor

23. **art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală**:

„Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea (...) inculpatului.”

24. Principiile generale privind aprecierea probelor în procesul penal sunt stabilite în dispoziţiile **art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală**, potrivit căruia:

„(1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

(...) judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru (...) instanţa de judecată.

Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.”

25. **Art. 93 din** Codul de procedură penală/ Probele

(1) Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

1) declarațiile inculpatului, victimei, părții civile.

3) corpurile delicte;

4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti;

5) documentele (inclusiv cele oficiale)[...]

iv. Normele legale cu privire la acțiunea civilă

26. **Art. 219 din Codul de procedura penala**

„(1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate ...instanței de judecată, de către persoanele fizice ...cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

(2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin:
1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală;
2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate;
4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.
(6) Acţiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanţii acestora.

27. **art. 220 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală**:
„(1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod.
(2)Normele procedurii civile (...) se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.
(3) Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept”

28. **Art. 221 din Codul de procedura penală**
„(1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti.(2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat[…]
29. **Art. 1998. alin.(1) din Codul civil „**Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”.
30. **Art. 2037 din Codul civil**
(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.
(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.
(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.
31. **Art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă**
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa

judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

IV. MOTIVAREA INSTANȚEI

- Conform art. 384 Cod de procedură penală „ Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
- Potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, „sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.”
- Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.
- Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Sultanu Victor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, în limba pe care o posedă.
- În același timp, se impune a preciza că o garanție a dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenție, o constituie motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.
- De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili v. Rusia din 2007). La fel, art. 6 din Convenție pune în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez v. Franța și Van de Hurk v. Olanda).
- În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și scrise prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine

justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

- La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.
- La nivel intern, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.
- Instanța de judecată apreciază că informațiile relevate de mijloacele probatorii administrate la faza urmăririi penale, cercetate nemijlocit de instanță în ședința de judecată, cu respectarea principiului publicității, contradictorialității și egalității armelor, dovedesc comiterea cu vinovăție a faptei prejudiciabile prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal de către Victor Sultanu.

ANALIZA PROBATORIULUI

40. Aceste circumstanțe rezultă din **declarațiile inculpatului** (făcute în ședința de judecată din 17.09.2025), care și-a recunoscut parțial vina, confirmând pătrunderea în debara și însușirea bunurilor alimentare în scopul de a obține mâncare, precum și din procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 26.12.2024 (f.d. 47-51), în cadrul căruia inculpatul a indicat concret locul comiterii faptei, mecanismul deteriorării lacătului și bunurile sustrase.

41. Totodată, **declarațiile părții vătămate Vladimir Gheorghiță** confirmă faptul că, în dimineața aceleiași zile, a auzit un zgomot puternic provenind din zona debaralei, iar ulterior, în jurul orei 13:00, a constatat spargerea lacătului **și** lipsa mai multor bunuri alimentare, observând pe jos orez împrăștiat și o rangă metalică abandonată, ulterior identificată ca instrument folosit la comiterea faptei.

42. Conform **procesului-verbal de examinare a obiectului** din 26.12.2024 și **ordonanței de recunoaștere a corpului delict** (f.d. 14–16), ranga metalică cu dimensiunea de 70–80 cm, ridicată de la locul comiterii infracțiunii, a fost recunoscută ca corp delict fiind transmisă spre păstrare la Camera corpurilor delicte a IP Ciocana.

43. Prin urmare, din ansamblul probelor administrate – declarațiile inculpatului**,** depozițiile părții vătămate**,** procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică**,** procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului**,** precum **și**

examinarea și corpului delict – rezultă că inculpatul ***Sultanu Victor* *****, acționând cu intenție directă**, a** pătruns fără consimțământul proprietarului într-o încăpere (debara) aparținând altei persoane**,** prin deteriorarea unui lacăt**,** și a sustras bunuri mobile în scopul însușirii acestora, cauzând un prejudiciu material părții vătămate în valoare totală de 2573 lei.

44. Din mijloacele probatorii administrate nu este nici o probă care să nege faptul sustragerii produselor alimentare de către inculpat de la Gheorghiță Vladimir, însă au apărut contradicții dintre declarațiile inculpatului și celelalte mijloace probatorii-declarațiile părții vătămate, procesul-verbal privind verificarea declarațiilor la locul infracțiunii, privind natura bunurilor sustrase și cantitatea lor și anume inculpatul a negat faptul sustragerii bocancilor și a declarat că a sustras produsele alimentare menționate de victimă într-o cantitatea mai mică. Cu privire la cantitatea și natura bunurilor sustrase, instanța remarcă că inculpatul, în ședința de judecată, a recunoscut sustragerea următoarelor bunuri:

- 12 pachete de zahăr a câte 1 kg fiecare
- o bancă de 3 kg de miere de albine,
- 4 sticle de ulei a câte 1,5 litri, (6 litri de ulei de floarea-soarelui)
- 3 sticle de rachiu de 0,5 litri și una de 0,7 litri,- *3.2.l*
- 1 kg de fasole,
- 1 kg de năut și
- 2 pachete de maioneza
- un pachet de orez în mână

precizând că nu a luat 2 kg de făină de porumb **și că** nu a sustras alte bunuri decât cele menționate.

40. Respectiv, inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut faptul sustragerii :

- **făinei de porumb-** 3 kg, în valoare de 30 de lei;
- 4 pachete de **sare,** în valoare de 60 de lei;
- **hrișcă** - 3 kg, în valoare de 100 de lei
- **bocancilor** în valoare de 2000 de lei.

Aceste declarații ale inculpatului sunt apreciate critic de instanță, întrucât contravin datelor constatate în celelalte mijloace probatorii. Or conform procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, tot Victor Sultanu a indicat că a sustras făină de porumb, doar că în cantitatea de 2 kg, precum și mențiunilor indicate în referința la acțiunea civilă depusă de către avocatul inculpatului în numele și interesele inculpatului în care se menționează despre faptul sustragerii de către acesta a 2 kg de porumb. Faptul că a fost sustras anume 3 kg de porumb se confirmă doar prin declarațiile părții vătămate, iar în lipsa altor probe care să coroboreze acest fapt, creează instanței îndoieli privind cantitatea respectivă a produsului.

Astfel, instanța constată cu certitudine că inculpatul a sustras un pachet de porumb în cantitate de 2 kg fapt probat prin declarațiile părții vătămate, prin explicația scrisă a inculpatului, fapt ce se pune la baza sentinței de condamnare.

Declarațiile inculpatului privind lipsa sustragerii hrișcăi formulate în ședința de judecată contravin declarațiilor părții vătămate, precum și datelor indicate în autodenunț de către inculpat, la faza urmăririi penale, prin care ulterior comiterii infracțiunii, la 17 decembrie 2024 prezentându-se la IP Ciocana a recunoscut că a sustras de la pârtea vătămată la 9 decembrie 2024 inclusiv hrișcă, iar cu privire la cantitate menționând că nu ține mine.

Totodată, instanța reține că în cadrul audierii părții vătămate în ședința de judecată, inculpatului i s-a asigurat garanțiile dreptului la un proces echitabil având dreptul de a-i formula întrebări părții vătămate în susținere apărării sale. Așadar, instanța va lua în considerare la aprecierea daunei cauzate prin infracțiune, declarațiile părții vătămate precum că i s-a sustras și hrișcă, or aceastea sunt conforme cu datele din procesul-verbal privind actele de constatare din 17.12.2024 și procesul-verbal de autodenunțare din 17.12.2024 (f.d. 18-19-19 verso), iar declarațiile inculpatului privind lipsa sustragerii hrișcăi nu sunt confirmate de alte probe.

Cu privire la pretinsa sustragere a bocancilor și a pachetelor de sare, instanța constată că această împrejurare este susținută exclusiv prin declarațiile părții vătămate. Or, având în vedere caracterul decisiv al acestei declarații și lipsa din dosar a unor probe obiective și convingătoare care să o coroboreze, instanța apreciază că nu se poate reține cu certitudine că bunurile menționate au fost sustrase de către inculpat. Întrucât orice îndoială rezonabilă se interpretează în favoarea inculpatului, conform principiului *in dubio pro reo*, instanța nu va întemeia sentința de condamnare pe această declarație a părții vătămate.

41. Totodată, în ședința de judecată inculpatul nu a fost de acord cu cantitatea produselor sustrase indicată în rechizitoriu. Respectiv nu a recunoscut sustragerea a încă:

- 8 pachete de zăhăr de 1 kg,
- a unui borcan de miere de 3 l,
- 7 kg de fasole
- 1 kg de năut
- 1,8 l de rachiu
- 14 litri de ulei floarea soarelui
- 1 kg orez

Aceste declarații ale inculpatului contravin declarațiilor date de partea vătămată în instanța de judecată sub jurământ, precum și datelor indicate de inculpat în autodenunțul din 17.12.2024, în care a declarat agentului de poliție al IP Ciocana precum că a sustras anume 20 litri de ulei de floarea soarelui și 20 kg de zahăr indicate în procesul-verbal de autodenunțare din 17.12.2025. Astfel, instanța constată că inculpatul a sustras anume 20 de litri de ulei de floarea soarelui și 20 kg de zahăr.
Faptul că inculpatul a sustras – miere, fasole, năut,orez, rachiu anume în cantitatea indicată în rechizitoriu nu se probează decât prin declarațiile părții vătămate. Astfel, instanța are dubii precum că inculpatul a sustras produsele respective- miere, fasole, năut,orez, rachiu în cantitatea indicată de acuzare, de aceea va pune la baza sentinței

de condamnare faptul că a sustras produsele respective în cantitatea recunoscută de inculpat în ședința de judecată.

42. Respectiv, instanța deduce că, la caz au fost sustrase cu certitudine următoarele bunuri

- 20 kg zahăr – 500 lei
- ulei de floarea soarelui- 20 litri- 600 lei
- un borcan de 3 kg de miere de albine în valoare de 600 lei
- 3 sticle de rachiu de 0,5 litri și una de 0,7 litri,- *3.2.l- 480 lei*
- 1 kg de fasole și 1 kg de năut în valoare de - cca 100 lei
- 2 pachete de maioneza - 140 de lei;
- 1kg de orez – 33 lei
- 2 kg de făină de porumb – 20 lei
- 3 kg de hrişcă- 100 lei

cauzând un prejudiciu efectiv prin sustragere în mărime de 2573 lei

Cu privire la încadrarea juridică a faptei

45. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.”

46. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, „Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.”

47. *Obiectul juridic special* al furtului îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. În prezenta cauză, prin fapta inculpatului Victor Sultanu de a pătrunde în debaraua aparținând părții vătămate Vladimir Gheorghiță și de a sustrage bunurile aflate acolo, aceste relații sociale au fost lezate.

48. *Obiectul material al infracțiunii de furt* îl formează bunurile mobile, materiale, corporale și străine făptuitorului, cu valoare economică determinabilă. Din declarațiile părții vătămate Gheorghiță Vladimir și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2024 (f.d. 11-12) rezultă că bunurile sustrase — produse alimentare (zahăr, miere, ulei, rachiu, orez etc.) — îi aparțineau acestuia, fiind păstrate în debara în scop personal, iar valoarea totală a prejudiciului cauzat a fost de 2573 lei.

49. Mai mult instanța atestă că inculpatul a atentat la proprietatea părţii vătămate şi anume a pătruns la 09.12.2024 în debaraua de la etajul 3, al blocului de locuit de pe str. Igor Vieru, 3/1 , care aparține cu drept de proprietate lui Gheorghiță Vladimir prin deteriorioarea lacătului ușii debaralei, de unde, pe ascuns, a sustras bunurile părții vătămate menționate *supra*

50. Latura obiectivă a infracțiunii de furt constă în acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane**,** săvârșită prin pătrundere în locuință sau încăpere asimilată.

La caz, sunt întrunite toate elementele laturii obiective:

- La caz, **fapta prejudiciabilă** s-a materializat prin acțiunea inculpatului de pătrundere fără drept în debara situată la etajul 3 al blocului de locuit din str. Igor Vieru 3/1 , urmată de deteriorarea lacătului cu un obiect metalic (rangă) și *luare ilegală și gratuită* a bunurilor părții vătămate. Acest fapt este demonstrat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului**,** procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 26.12.2024 (f.d. 47-51)**,** unde inculpatul a indicat detaliat mecanismul comiterii faptei, declarațiile părții vătămate, precum și declarațiile inculpatului date în ședința de judecată prin care a recunoscut faptul sustragerii produselor alimentare menționate de partea vătămată, nefiind de acord doar cu cantitatea menționată și nerecunoscând faptul sustragerii bocancilor.
- **Urmările prejudiciabile** constau în producerea unui prejudiciu patrimonial efectiv părții vătămate în mărime de 2573 lei, confirmat prin declarațiile părții vătămate, declarațiile inculpatului, proces-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului.
- **Legătura de cauzalitate** dintre acțiunile inculpatului și prejudiciul produs este directă și evidentă, rezultând din coroborarea mijloacelor de probă menționate.
- **Modul ascuns (clandestin)** al comiterii faptei este confirmat de faptul că sustragerea a fost realizată în absența posesorului bunurilor, inculpatul acționând fără a fi observat, iar intenția de a ascunde acțiunea sa reiese din comportamentul acestuia (a folosit o rangă, a închis ulterior ușa, a părăsit locul fără a fi văzut).

51. *Latura subiectivă* a faptei incriminate prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal se manifestă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. De asemenea, obligatoriu pentru calificarea faptei este stabilirea scopului de cupiditate (profit). Instanța reține că inculpatul a conștientizat caracterul ilicit al faptei sale, a prevăzut urmările socialmente periculoase și a dorit producerea acestora, acționând cu scop de profit. În declarațiile sale din ședința de judecată din 17.09.2025, inculpatul a recunoscut că a luat bunurile pentru a le folosi în interes propriu, fapt ce denotă existența intenției directe și mobilul de cupiditate.

52. Prin acțiunile sale, Victor Sultanu a întrunit latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de judecată reținînd în acest sens declarațiile părții vătămate,declarațiile inculpatului prin care a recunoscut parțial vina, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, procesul-verbal de examinare, corupul delict- ranga de metal utilizată la forțarea ușii debaralei și pătrunderea în încăpere pentru a sustrage produsele alimentare.

53. *Subiectul infracţiunii* este persoana fizică care are peste 14 ani (art. 21 alin. (2) Cod penal) și este resposabilă (art. 22 Cod penal). La caz, inculpatul Victor Sultanu este persoană fizică majoră și responsabilă, întrunind ***condițiile subiectului infracțiunii***.

54. Astfel*,* audiind participanţii la proces, analizând circumstanțele cauzei constatate în ședința de judecată, studiind materialele cauzei penale şi analizând probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată ajunge la concluzia, că, vina inculpatului ***Victor Sultanu*** a fost dovedită în totalitate, dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acţiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza ***art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal*** și anume –

furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință.

Cu privire la individualizarea pedepsei

55. Conform art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală: „instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii". În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit individualizarea pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, după intima convingere și ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, stabilind categoria, durata/cuantumul pedepsei.

56. În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

57. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echităţii lor.

58. În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ia în considerare regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia". Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

59. La caz, instanța nu atestă temeiuri pentru liberarea inculpatului Sultanu Victor de răspundere penală conform art. 53 din Codul penal. În special, instanța atestă că nu este aplicabil cazul prevăzut la art. 53 lit. d) coroborat cu art. 57 din Codul penal, *liberarea de răspundere penală în legătură cu căinţa activă* or inculpatul nu este la prima abatere, fiind condamnat anterior pentru această componență de infracțiune.

60. La individualizarea judiciară a pedepsei, instanţa va lua în considerare criteriile generale de individualizare stabilite la art. 7, 75 Cod penal, respectiv:

- *limitele de pedeapsă fixate în partea specială a Codului penal* - amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.
- *dispozițiile părții generale a Codului penal;*
- *gravitatea infracțiunii comise* - analizând maximul pedepsei de la art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal- până la 4 ani de închisoare, în acord cu art. 16 alin. (3) din Codul penal, reținem comiterea unei infracțiuni mai puțin grave;
- *persoana celui vinovat*- inculpatul a fost judecat pentru comiterea unor infracțiuni similare.
- *influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului* - corectarea este posibila doar prin aplicarea pedepsei închisorii, or inculpatul a fost condamnat anterior pentru infracțiuni similare, fapt ce indică că nu au fost atins scopul pedepsei, de corectare, prevenire a comiterii altor infracțiuni.
- *condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*–inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, este în concubinaj, are un copil minor la întreținre.

61. Astfel, în calitate de circumstanță agravantă, instanța de judecată a reținut circumstanța indicată în rechizitoriul – art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.*

Respectiv, prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 22.11.2010 Sultanu Victor ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute la **art. 186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal,** cu aplicarea pedepsei de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 25.03.2013, în baza **art.186 alin.(2**) ***lit.b), c), d) Cod penal***, la 2 (doi) ani închisoare. În baza art.85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, i s-a adăugat partial, pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 28.09.2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă 2 ani 3 luni închisoare. 24.06.2025-eliberat după ispășirea pedepsei.

Prin Sentința nr. 22-1-837-03022017 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, din 4 mai 2017, Sultanu Victor ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de **art.186 al.(2) lit.b), c),d) Cod Penal** şi în conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare.

62. Instanța remarcă că pentru infracțiunea imputată inculpatului sunt prevăzute 3 categorii de pedepsei- amendă, muncă neremuneată în folosul comunității și închisoare.

63. Pedeapsa amenzii la caz nu este efectivă și executorie dat fiind starea financiară a inculpatului, natura infracțiunii de care este acuzat (infracțiuni contra patrimoniului), nu este angajat în câmpul muncii.

64. Pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității este o pedeapsă neprivativă de libertate, care nu constituie o pedeapsă care, să prevină recidiva, dat fiind persoana

inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, iar pedepsele aplicate nu au avut effect de reeducare.

65. Așadar, luând în considerare criteriile de individualizare menționate supra, scopul pedepsei penale, instanța constată că corectarea, reeducarea și prevenirea comiterii de către inculpat a unor infracțiuni similare **este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.**

Cu privire la durata pedepsei închisorii și tipul de penitenciar

66. Instanța reține la caz, circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal *,, autodenunţarea, contribuirea activă la descoperirea infracţiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoaşterea vinovăţiei".* În acest sens, instanța atestă conform procesului-verbal de autodenunțare din 17 decembrie 2024 că inculpatul s-a autodenunțat la 17 decembrie 2024 la IP Ciocana privind comiterea de către acesta a infracțiunii date și anume acesta a menționat că *în jurul orelor 6, având intenția de a sustrage produse alimentare pentru a se hrăni, s-a deplasat pe str. Igor Vieru 3/1 din mun. Chișinău, scara 4, unde s-a ridicat la et. 3, a forțat debaraua cu o rangă de metal și pe ascuns a sustras din aceasta produse alimentare:zahăr 20 kg, ulei de floarea soarelui, fasole, năut, orez, hrișcă, făină de porumb, samagon de casă, miere de albine, maioneză 2 pachete, cu mențiunea că nu-și amintește cantitatea la ultimele produse* (f.d. 19-19 verso). Pe parcursul urmăririi penale, instanța remarcă că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii comise de acesta, la administrarea probatoriului fapt probat prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, prin recunoașterea parțială a vinei la momentul recunoașterii în calitate de bănuit și la punere sub învinuire. De asemenea, instanța precizează că și la faza judecării cauzei, inculpatul a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii imputate, căindu-se de cele comise, ***fapt ce este luat în considerare, la stabilirea pedepsei, prin reducerea duratei pedepsei cu închisoarea.***

67. Confom art. 78 alin. (4) din Codul penal ,, În caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborîrea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.".

68. La caz, pentru infracțiunea imputată inculpatului este prevăzut doar maximul pedepsei închisorii ,, 2) Furtul săvârșit: c) prin pătrundere în încăpere, **în alt loc pentru depozitare** sau în locuinţă se pedepseşte cu închisoare de pînă la 4 ani.

69. Corespunzător potrivit art. 70 alin. (2) din Codul penal ,,Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani".

70. Astfel, luând în considerare circumstața agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal cît și circumstanța atenuantă menționată la art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, scopul comiterii infracțiunii (pentru necesitatea de a se hrăni), cuantumul prejudiciului efectiv cauzat părții vătămate - de 2573 lei, instanța stabilește inculpatului închisoare pentru un termen de ***1 (unu) an.***

71. Termenul executării pedepsei stabilite în privința lui ***Sultanu Victor*** ***** urmează a fi calculat din data punerii în executare a prezentei sentințe.

72. Cu privire la categoria penitenicarului, instanța reține art.71 alin. (3) din Codul penal „În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie". La caz, dat fiind comiterea de către inculpat a unei infracțiuni mai puțin grave, cu intenție (art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, pedeapsa urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

IV. CU PRIVIRE LA MĂSURA PREVENTIVĂ

73. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

74. În cadrul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

75. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

76. Instanţa notează că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

77. Întrucât, instanța a constatat comiterea faptei penale cu vinovăție de către Victor Sultanu, precum și luând în considerare riscul comiterii unor alte infracțiuni în cazul aplicării unei alte măsuri preventive decât arestul, precum și în vederea asigurării executării sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii, consideră necesară și oportună menținerea în privința lui Victor Sultanu a - arestului până la intrarea în vigoare a sentinței.

V. CU PRIVIRE LA ACȚIUNEA CIVILĂ

78. Soluționând chestiunea privind acţiunea civilă depusă, instanţa va ţine cont de prevederile art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge".

79. În acest sens, instanța menționează că prin ordonanțele din 19 decembrie 2024 (f.d. 22-25, 31-34), emise la cerere (f.d. 21, 30), Gheorghiță Vladimir a.n. 25.08.1975, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă deoarece la 09.12.20204, ora 06:00-12:00 i-au fost sustrase din debaraua situată la et. 3 al imobilului de pe str. *****, produse alimentare și ale bunuri personale, cazându-i un prejudiciu material în

mărime de 6200 lei. Însă, ulterior, potrivit rechizitoriului cuantumul prejudiciului a fost evaluat în sumă de 5980 lei.

80. Totodată, instanța de judecată reține că Vladimir Gheorghiță în ședința de judecată din 2 mai 2025 (f.d. 140) a depus acțiune civilă împotriva inculpatului Victor Sultanu privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune (f.d.135-136), prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Victor Sultanu în beneficiul său:

- ***5980,00 lei cu titlu de prejudiciu material*** ce constă în contravaloarea produselor alimentare sustrase:
  - 2 borcane de 3 litri cu miere de albine, în valoare de 1200 lei;
  - 4 pachete de sare, în valoare de 60 lei;
  - 2 pachete de maioneză, în valoare de 140 lei;
  - 20 kg. de zahăr, în valoare de 500 lei;
  - 20 litri de ulei de floarea-soarelui, în valoare de 600 lei;
  - 8 kg. de fasole și 2 kg. de năut, în valoare de 500 lei;
  - 3 kg. de orez, în valoare de 100 lei;
  - 3 kg. de hrişcă, în valoare de 100 lei;
  - 3 kg. făină de porumb, în valoare de 30 lei;
  - 5 litri rachiu de casă, în valoare de 750 lei;
  - o pereche de bocanci de culoare neagră, în valoare de 2000 lei;
- ***2000,00 lei cu titlu de prejudiu material pentru reparația daunelor*** provocate în urma acțiunilor infracționale (costul lacătului nou, seriviciile unui specialist în sudură pentru repararea ușii de la debara);
- ***5000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral*** exprimat prin stare de stres psiho-emoțional, pierderea de timp pentru repararea ușii deteriorate.

În drept Vladimir Gheorghiță își întemeiază acțiunea civilă pe art.219 alin. (1), 220, 221 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală și art. 1998 alin. (1) din Codul civil.

81. Avocatul Asandei Dorin în numele pârâtului Sultanu Victor a depus referința la acțiunea civilă a reclamantului Vladimir Gheorghiță prin care și-a exprimat dezacordul cu cele ivocate în cererea reclamantului și a solicitat respingerea acțiunii civile ca neîntemeiată și nefondată.

82. În susținerea referinței, apărătorul inculpatului a arătat că, la data de 26 decembrie 2024, i-a fost adusă învinuirea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, recunoscând parțial vina și manifestând căință sinceră. Acesta a explicat că, din lipsă de mijloace financiare, la 9 decembrie 2024, a pătruns în debara situată la etajul 3 al blocului de pe str. *****, de unde a sustras doar următoarele produse alimentare:

- un borcan de 3 litri cu miere de albine;
- 2 pachete de maioneză;
- un sac cu 12 pachete de zahăr;
- 4 sticle de 1,5 litri de ulei de floarea-soarelui;
- 1 kg de fasole;
- 1 kg de năut;

- 1 kg de orez;
- 2 kg de făină de porumb;
- 3 litri de rachiu de casă.

Ulterior, inculpatul a păstrat o parte dintre aceste produse pentru sine, iar altele le-a oferit unor cunoscuți.
Se menționează faptul că Vladimir Gheorghiță nu a prezentat niciun bon de plată prin care să demonstreze costul bunurilor despre care afirmă că i-ar fi fost sustrase.
De asemenea, reclamantul nu a prezentat în instanță niciun bon de plată care să confirme procurarea unui lacăt nou, achitarea serviciilor unui specialist în sudură, ori existența vreunui prejudiciu moral cauzat de către inculpatul Sultanu Victor. Pârîtul/inculpatul și-a întemeiat referința pe prevederile art. 67, 68, 219–221, 225 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova și art. 186 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova.

83. Studiind acțiunea civilă și analizând materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea civilă urmează a fi admisă parțial, expunând următoarele motive.

84. În ceea ce privește temeinicia acestei acțiuni, instanța analizează dacă sunt întrunite cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale prevăzute la art. 1998 alin. (1) Cod civil și anume: fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei, precum **și dacă au fost prezentate probe certe cu privire la prejudiciul material.**

85. La caz a fost probată și motivată fapta ilicită – infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) comisă cu vinovăție de către inculpatul Victor Sultanu și anume sustragere prin pătrundere în locul de depozitare a bunurilor a produselor alimentare aparținând lui Gheorghiță Vladimir, după cum urmează:
- 20 kg zahăr – la preț de 500 lei
- ulei de floarea soarelui- 20 litri- la preț de 600 lei
- un borcan de 3 kg de miere de albine în valoare de 600 lei
- 3 sticle de rachiu de 0,5 litri și una de 0,7 litri,- *3.2.l- 480 lei*
- 1 kg de fasole și 1 kg de năut în valoare de - cca 100 lei
- 2 pachete de maioneza - la preț de 140 de lei;
- 1kg de orez – la preț de 33 lei
- 2 kg de făină de porumb – la preț de 20 lei
- 3 kg de hrișcă- la preț de 100 lei

cauzând un prejudiciu efectiv în mărime de 2573 lei.

86. Astfel, instanța admite parțial pretenția privind încasarea prejudiciul materal efectiv cauzat prin infracțiune și dispune încasarea din contul inculpatului, în beneficiul părții vătămate a sumei de 2573 lei pentru bunurile sustrase.În rest, acțiunea în acestă parte, se respinge ca neîntemeiată, or nu a fost probată vina inculpatului în partea tuturor bunurilor sustrase indicate de partea vătămată, nefiind demonstrat prejudiciul în mărimea indicată de partea acuzării.

87. Cu privire la pretenția privind repararea pagubei în mărime de 2000 lei, cauzată prin deteriorarea lacătului, instanța reține că potrivit circumstanțelor de fapt ale cauzei s-a probat că lacătul ușii de la debaraua ce aparține cu drept de proprietate inculpatului a fost detriorat cu o rangă de metal. Însă, contrar art. 118 Cod de procedură civilă, partea vătămată/reclamantul nu a prezentat probe certe privind suportatea cheltuielilor invocate- costul lacătului, costul serviciilor de sudură, din care motiv acțiunea în partea pretenției reparării prejudiciului material în mărime de 2000 lei, instanța de judecată o consideră întemeiată doar parțial, urmînd a fi încasat din contul inculpatului în acest sens doar suma de 500 lei.

88. *Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciul moral* suportat de către partea vătămată, se menționează că, atunci când este vorba despre determinarea despăgubirii pentru prejudiciu moral, instanța nu poate decide decât în echitate asupra cuantumului acesteia.

89. Instanța consideră că în prezenta cauză, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, însuși faptul atragerii la răspundere penală a inculpatului Victor Sultanu și aplicarea unei pedepse penale nu ar constitui, pentru partea vătămată, o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma săvârșirii de către inculpat a infracțiunii. Or, prin condamnarea inculpatului, instanța nu are puterea de a restabili părții vătămate situația anterioară încălcării drepturilor acesteia și în acest sens, este necesară acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

90. Respectiv, ținând cont de faptul că prin infracțiunea comisă, inculpatul a încălcat dreptul părții vătămate, la proprietate, ultimului fiindu-i cauzat un prejudiciu material – instanța de judecată, hotărând în mod echitabil, efectuând o analiză amplă a circumstanțelor cauzei, conducându-se de prevederile art. 2037 Cod civil, decide să acorde cu titlu de prejudiciu moral părții vătămate- suma *de 2000 de lei*, iar diferența solicitată instanța o consideră neîntemeiată.

V. CU PRIVIRE LA CORPURILE DELICTE

91. În temeiul art. 397 pct. 3 în coroborare cu art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

92. La caz, instanța constată că ranga de metal cu dimensiunea de 70-80 cm ridicată de la locul comiterii infracțiunii, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.12.2024, a fost recunoscută în calitate de corp delict, prin ordonanța din 26 decembrie 2024 (f.d. 14) și transmisă spre păstrare prin ordonanța din 26 decembrie 2024, la Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ciocana (f.d. 15), fapt confirmat prin chitanța nr.4069 din 26 decembrie 2024 (f.d 16).

93. Conform art.162 alin. (1) pct. 1), 3) din Codul de procedură penală,, uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite *(la caz, ranga de metal)*; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse.

94. La caz, reținem că ranga de metal a fost instrument utilizat la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, urmând a fi păstrată în continuare, în camera de păstrare pentru corpuri delicte din Inspectoratul de Poliție Ciocana, până la rămânerea definitivă a sentinței de condamnare, iar ulterior urmează a fi nimicite.

În conformitate cu art. 384, 385 alin. (1) pct. 10), 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, Cod penal, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Sultanu Victor ********** *născut la 14 iunie 1992, IDNP****** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal şi în baza acestei Legi, i se stabilește pedeapsa sub formă de ***1 (unu) an închisoare***, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se menține în privința inculpatului ***Sultanu Victor*** ********** - starea de arest, pînă la definitivarea sentinței.

Termenul executării pedepsei stabilite în privința lui ***Sultanu Victor*** ********** urmează a fi calculat din data punerii în executare a prezentei sentințe.

Se admite parțial acțiunea civilă depusă de partea vătămată Vladimir Gheorghiță. Se încasează din contul inculpatului ***Sultanu Victor*** ********** în beneficiul părții vătămate suma de 3073 lei (trei mii șaptezeci și trei)lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, cît și suma de 2000 (două mii) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corpul delict- ranga de metal cu dimensiunea de 70-80 cm recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța din 26 decembrie 2024 și transmisă spre păstrare prin ordonanța din 26 decembrie 2024, la Camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ciocana (f.d. 14-16) - *la definitivarea sentinței – de nimicit.*

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
Judecător **Natalia PATRAȘCU**